

[Undervisningsministeren]

Som det fremgår af foranstående, er der ikke aktuelt ledige lokaler i pavillonbyggeriet ved Odense universitet, og ministeriet mener i øvrigt, at der under alle omstændigheder også fremover vil være fuld brug for lokalerne, selv om amtskommunen måtte beslutte at placere amtsgymnasiet andetsteds.

Til *arbejdsministeren* (2/8 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig med hensyn til misbrug af bistandslovens § 38, stk. 1, hvor det er tilstrækkeligt, at arbejdsformidlingen attesterer, at der ikke kan anvises pågældende arbejde, når det vitterligt ikke kræves bevist, hvorvidt den pågældende selv har søgt arbejde og fået afslag?«

(Spm. nr. 1275).

Begrundelse.

Alt for mange arbejdsløse slår sig til tåls med, at når formidlingen ikke kan give dem arbejde, så er der nok ikke noget. Der burde derfor måske fremvises dokumentation for, at vedkommende selv har taget et initiativ.

Besvarelse (15/8 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Som baggrund for besvarelsen er der indhentet udtalelser fra arbejdsdirektoratet og fra socialministeriet.

Det oplyses således fra socialministeriet, at en forudsætning for ydelse af forbigående hjælp i henhold til bistandslovens kapitel 9 er, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder.

Efter bestemmelsen i bistandslovens § 38 kan dette anses for godtgjort, f. eks. når det er attesteret af arbejdsformidlingen, at der ikke kan anvises pågældende arbejde. Denne bestemmelse forudsættes således, at der foreligger dokumentation fra en offentlig myndighed for, at der ikke har kunnet skaffes pågældende tilbud om beskæftigelse.

Såfremt arbejdsformidlingen ikke kan skaffe beskæftigelse, vil dette naturligvis ikke være til hinder for, at pågældende selv kan søge fremskaffet beskæftigelse. Men at lade adgangen til kontanthjælp være afhængig af, om en person fremlægger erklæring fra én eller flere arbejdsgivere om, at pågældende

forgæves har henvendt sig om beskæftigelse, vil efter socialministeriets opfattelse virke for tilfældigt og derfor være retsteknisk utilfredsstillende.

Arbejdsdirektoratet oplyser, at arbejdsformidlingens arbejde i henseende til bistandslovens § 38 er behandlet i socialministeriets cirkulære af 18. 11. 1975 og arbejdsdirektoratets AF-cirkulære nr. 62/76 af 24.2. 1976.

Det fastslås heri, at AFs opgaver over for arbejdssøgende, som er henvist fra et bistandskontor, svarer til de formidlingsmæssige opgaver over for arbejdssøgende, der henvender sig på AF som betingelse for at modtage arbejdsløshedsdagpenge.

Dette arbejde består i gennem et interview at gøre sig bekendt med den arbejdssøgendes jobønsker og kvalifikationer, sammenholde disse med de for AF foreliggende arbejdstilbud og foretage anvisning eller henvisning, hvis det skønnes, at den ledige kan bestride en af de omhandlede stillinger.

Hvis AF ikke finder, at der kan anvises pågældende et arbejde, attesteres dette for bistandskontoret med et stempel i den arbejdssøgendes fremmødekort.

AF har ikke nogen tilsynsforpligtelse over for bistandskontorenes udbetaling af bistandshjælp i lighed med tilsynsforpligtelsen over for arbejdsløshedskassernes udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge.

Afgørelsen af, om den bistandssøgende har udtømt sine arbejdsmuligheder, er derfor fuldt ud henlagt til de sociale myndigheder.

Arbejdsministeriet kan henholde sig til det fra socialministeriet og fra arbejdsdirektoratet oplyste.

Til *socialministeren* (2/8 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Med hvilken berettigelse anser ministeren amtsankenævnene for en nødvendig ankeinstans, når der skal tages behørigt hensyn til det kommunale selvstyre, især med henblik på kommunernes sociale udvalgs indgående kendskab til den lokale problematik og de enkelte klienters personlige forhold?«

(Spm. nr. 1276).

Begrundelse.

Fremskridtspartiet har i sine besparelsesforslag til finansloven foreslået amtsanke-